

DEN BLOMSTERTID NU KOMMER

T I Kolmodin
M Svensk (1697)
D L Lundén

Diskant, flöjt

1. Den blomster - tid nu kom - mer, du
3. Man hö - rer fåg - lar sjung - a skall

Sång, trp

1. Den blomster - tid nu kom - mer med lust och fåg - ring stor: Du nal - kas, lju - va
3. Man hö - rer fåg - lar sjung - a med mång - a - han - da ljud, skall in - te då vår

nal - kas lju - va som - mar. Med blid och liv - lig
in - te då vår tung - a Min själ upp - höj Guds

som - mar, då gräs och grö - da gror. Med blid och liv - lig vär - ma till
tung - a lov - sä - ga Her - ren Gud? Min själ, upp - höj Guds ä - ra, stäm

vår - - ma, sig so - lens strå - lar när - - ma.
ä - - ra till den som vill oss nä - - ra.

allt, som va - rit dött, sig so - lens strå - lar när - ma, och allt blir å - ter - fött.
upp din gläd - je - sång till den som vill oss nä - ra och fröj - da på en gång.

2. De fagra blomsterängar
och åkers ädla säd,
de rika örtesängar
och lundens gröna träd,
de skola oss påminna
Guds godhets rikedom,
att vi den nåd besinna,
som räcker året om.

4. Du milde Jesu Kriste,
vår glädjesol och sköld,
ditt ljus och hägn ej briste,
uppvärm vårt sinnes köld.
Giv kärlekseld i hjärta,
men dämpa lustans brand;
vänd bort all sorg och smärta
med mild och mäktig hand.